

Des de Lima

BERNAT MARTÍNEZ

A dalt: Zona de vivendes de classe mitjana a Lima, entre Surco i Villa El Salvador; Vista del riu Urubamba, al Machupicchu; i tren de Lima. A baix: Platges de sorra blanca i penya-segats a la reserva nacional de Paracas; i grans dunes al desert d'Ica, prop de l'oasi de la Huacachina.

Quan vaig arribar per primera vegada al Perú, ara ja fa un any, en aterrar a l'aeroport de Jorge Chávez i travessar la zona del Callao, el primer que em va venir al cap és «on m'he ficat». A més, era el mes d'octubre i Lima encara es trobava sumida en la boira hivernal. Sens dubte, l'arribada a Lima no és gens acollidora.

Me n'anava al Perú a dirigir una part del muntatge de la primera línia del tren elèctric de Lima. Sí, sí, tal i com ho llegiu, Lima, la capital, amb més de 8.000.000 d'habitants (d'un total del país que no passa els 30) no comptava fins ara amb cap línia de tren urbà, ni metro, ni tramvia, ni cap sistema de transport massiu. El primer intent fallit va ser fa 25 anys, quan el llavors president Alan García va construir els primers 10 km de la línia que mai no van arribar a funcionar, bàsicament perquè la corrupció va fer que es quedessin sense diners abans d'acabar la construcció, i ara, després de la seva reelecció, va prometre acabar l'obra. Dit i fet.

Lima, igual que tot el Perú, és una ciutat de contrastos; a dia d'avui és un lloc en ple desenvolupament, que reflecteix el creixement que està tenint tot el país, farcit de grans obres importants: el tren elèctric, l'estadi nacional, el Gran Teatre Nacional, les vies expressives, l'ampliació de l'aeroport, grans centres comercials, la remodelació del Circuito de Playas, que és l'obertura definitiva al mar de Lima. Per fer una comparació, es podria tro-

«Lima està en ple desenvolupament, com la Barcelona preolímpica. Però no deixa de ser una immensa i caòtica urbs on la majoria té un nivell de vida baix o molt baix»

bar una certa similitud amb la Barcelona preolímpica; però per altra banda no deixa de ser una immensa i sobretot caòtica urbs on la gran majoria de la població té un nivell de vida baix o molt baix. A la mínima que t'allunyes dels barris benestants de Miraflores, San Isidro, i Surco la realitat es va transformant en tercer món, i en alguns casos en unes condicions que per a una persona com jo, que mai no les havia vistes de primera mà, et xoquen i t'entristeixen bastant.

Encara que la manera de ser i fer de la gent és diferent, com que a nivell cultural compartim llengua i religió, i un passat espanyol (bé, en el nostre cas encara és present), l'adaptació no és complicada. Com en qualsevol lloc, humilitat i una ment oberta ajuden en aquest procés.

A pesar del poc desenvolupament i la pobresa que reina, el territori és espectacular: El Machu Picchu i la ciutat del Cusco, la visita a la ciutat sagrada dels inques és imprescindible i emotiva; la selva amazònica, la Cordillera Blanca amb espectaculars cims i glaceres, les platges de Mancora a la frontera amb l'Ecuador, el desert i les dunes d'Ica,

l'altiplà andí i el llac Titicaca a la frontera amb Bolívia, etc. Infinitat de possibilitats de turisme que malauradament a causa de la feina no he tingut el temps necessari per visitar-les totes. Tanta varietat es tradueix també en una gran riquesa culinària. En aquest cas sí que n'he tastat i gaudit bona part, i puc donar-ne raó. ■

■ Bernat Martínez i Carrió ha estat dirigint una part del muntatge de la primera línia del tren elèctric de Lima (Perú)